

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Politisk Dispache

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 506. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175823520/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

ikke kunde gavne, men vel skade. Je crains Dieu, cher Abner! et n'ai point d'autres craintes. Jeg skriver desuden for tænksomme Mennesker og overlader til dem at udtrække hvad Resultater de behage af de Data, som jeg agter at opstille.

Saad jeg med denne Afhandling har foresat mig at vise, at den Nation ikke just er den bedst bestyret, der betaler sin Regent eller sine Regenter bedst. Men, for at blive desto bedre forstaaet og for at undgaa Misforstaaelser saa meget som muligt er, finder jeg det fornodent at forudsikke nogle faa Sætninger, hvortil jeg i det følgende stedse vil henholde mig.

Med Regenten forstaaar jeg den lovgivende og den eksekutive Magt, enten nu samme er forenet i én eller betroet til flere Personer.

Til Regentens Lønning eller Betaling for sin Nøje med at regere henregner jeg i frie Stater ene og alene de Summer, som af Nationen bevilges den eller de regerende til hans eller deres Underholdning, Forskjølse og aldeles private Brug, og for hvis specielle Anvendelse Nationen altsaa intet Regnskab har at forde, naar samme blot ikke anvendes til Skade for Staten. Derimod i de souveraine Regeringer henfører jeg under denne Benævnelse alle de Summer, som Regenten til én eller anden Tid har bestemt til sit eget Brug, efter den Haadighed, som Konstitutionen giver ham over Statens Indkomster og deres Anvendelse.

Det følger altsaa af sig selv, at Domstolenes og de forskjellige Administrationers Lønninger ikke kunne komme under Betragtning paa dette Sted, hvor der ene og alene hovedsageligt henrykkes til Regentens eller Regenternes personlige Fordele og den Del af Stats-Indkomsterne, der er beilagt til hans eller deres eget private Brug, og af hvilken Opstrelse Staten og dens Individuer ingen anden direkte Fordel har end den at se sin Regering samlet paa en Raade, der kan og bør give

Je crains Dieu o. s. v. Jeg frygter Gud, kære Abner, og andet frygter jeg ikke. — Sædet findes i Racines Athalie, 1ste Akt, 1ste Scene.